

Отъ тыя тълкованія на святы тѣ Отци, Златоустаго и Теофиликта, ясно ся доказва, за какво е было негодованіе то Христово врѣхъ книжництѣ и фарисейтѣ: т. е. че не е было заради что сж зидали гробове тѣ пророческы, нѣ заради убійственный тѣ имъ нравъ и заради притворно то имъ благочестіе. Защото ако да бѣше негодовалъ Христосъ, зашто то зидать гробоветѣ пророческы и украсявать ковчезы тѣ на праведны тѣ, не щаше ли Той да възбрани на угодникъ тѣ Си Моисея, да не изнася изъ Египеть кости тѣ Іосифовы? и на Патріарха Іакова, да не поставя стѣлпъ надъ гробъ тѣ на умрѣлж тж рахылж? [Исход. гл. 13. ст. 19. — Быт. гл. 35. ст. 20.] Отъ това е явно, че е старъ тоя благочестивъ обычій: да ся почитать благочестно останкы тѣ на Божіи тѣ угодници; кое то е бывало и въ самы тѣ дни Христовы. А като показалъ Богъ такъво чудо отъ кости тѣ на пророка Елисея, както ся по-напрѣдъ каза, може ли да рѣче нѣкой, че тыя кости пророческы не сж были послѣ въ почитаніе у Еврейскый тѣ народъ?

Царь Іосія кога то искореняваше идолослуженіе то, и идолитѣ и храмоветѣ имъ разоряваше, тогава и много кости отъ мъртвѣци изгори и на пепель направи. А мощи тѣ на Святаго пророка человекѣ Божія, кои то ся тамо намѣрихж, заповѣдачестно да ся упазять цѣлыи неповредены. [4. Царств. гл. 13].

Святой Епифаній Кипрскый въ житіе то